Taxi-avonturen: Een Weekend Vol Verrassingen!

Door Francis | 9 oktober 2005 | Categorie: Dagboek

Wat gebeurt er op een vrijdag, net tijdens de staking van het openbaar vervoer? Rara, mijn taximeter besluit er de brui aan te geven! Wat een topdag had moeten worden, veranderde in een complete flop. Het lot zal me wel weer getest hebben

Rond vijf uur 's avonds, toen ik eigenlijk net wilde beginnen knallen, gaf de meter de geest. Ik was onderweg naar Zaventem met een klant toen ik merkte dat de teller geen kilometers meer registreerde – alleen nog wachttijd en startgeld. Déjà vu! Ik wist meteen wat er aan de hand was: de sensor op de kilometerteller was waarschijnlijk kapot. Een sensor stuurt een signaal naar de taximeter, gebaseerd op de rotatie van de wielen. Als die sensor stuk is, geen kilometers berekend!

Op zich is dat een klein euvel en zo gefikst, maar natuurlijk niet op vrijdagavond, vlak voor het weekend, en wetende dat M-tronic, de firma die de meter heeft geplaatst, op vrijdag om vier uur sluit en in het weekend niet werkt. Gelukkig kon ik op de terugweg van Zaventem via de Antwerpse taxicentrale het gsm-nummer van M-tronic bemachtigen. Ze waren zo vriendelijk om zaterdagochtend speciaal voor mij een technieker te laten komen, zodat ik toch kon werken. Dankbaar! En alsof het zo moest zijn, belde er vrijdagavond nog iemand die naar Tilburg moest, waardoor mijn dag toch niet helemaal verloren was.

Het is nu zondagmiddag en het zonnetje schijnt! We hebben mooie opklaringen en een aangename 17 graden. Best warm voor oktober! Het valt me wel op dat de temperaturen tijdens de herfst en winter veel milder zijn dan vroeger. Op zich geen ramp, maar ik kan minder goed tegen die warmere zomers die ondraaglijk zijn in Belgie.

In de zomer lijkt het hier wel een vochtige serre. Ik kan me niet herinneren dat het vroeger ook zo was. Misschien speelt mijn geheugen me parten? In ieder geval, de winters zijn niet meer zo snijdend koud als vroeger. Dat weet ik nog wel. Vroeger vond ik de overgang van de zomer naar de winter verschrikkelijk. Ik denk dat er drastische veranderingen zijn in het klimaat. Het is vreemd en een beetje beangstigend ook, maar er valt weinig aan te doen. Soms denk ik dat de geest van de mens het gewonnen heeft van de natuur, en dat het niet zozeer de uitstoot is van al die gassen. Maar dan weer, kunnen wij met onze geest en ons geloof een invloed hebben op het weer?

De raarste gedachte die ik al had, was te denken dat de vele zuiderse vreemdelingen het weer hier mee beïnvloeden en eigenlijk niet beseffen dat hun geest en hun ingesteldheid mee de oorzaak zijn van de opwarming hier. Het is maar een vaag vermoeden, en waarschijnlijk compleet misplaatst en uit de lucht gegrepen. Maar als je gelooft, en dat doe ik, dan is het logisch en best mogelijk. Fantasie en realiteit liggen dan

dicht bij elkaar. Is het niet de geest die ons in staat heeft gesteld de meest onmogelijke zaken te verwezenlijken en de grootste hindernissen te overwinnen? We zijn toch ook zo wonderlijk opgebouwd. En de geest maakt het ons mogelijk te ontsnappen aan de realiteit. Is de geest niet net dat, wat we denken waar te nemen. Kan onze geest ons niet misleiden en ons andere dingen doen zien, dingen die er niet zijn, andere werelden, andere gewaarwordingen, fantasie, ons inleven in de wereld van anderen. Het stelt ons in staat te begrijpen wat anderen denken en voelen. Waarom zouden we dan geen invloed kunnen hebben op onze omgeving? Zolang er maar voldoende consensus is met onze andere geest genoten. Tegengestelde geesten kunnen natuurlijk geen verandering teweegbrengen. Dat zou chaos betekenen en we weten allemaal waartoe dat leiden kan. Dan zou iedereen in zijn eigen klimaat gaan leven en dat is duidelijk iets waarvoor we bevreesd zijn. De natuur is namelijk iets wat we gemeen hebben en waar we onlosmakelijk mee verbonden zijn. De geest kan dan wel individueel opereren, toch hebben we een bindmiddel nodig dat ons samenhoudt, een getuige te hebben van ons zijn, van onze ziel. Daar zijn anderen voor nodig, andere geesten, andere zielen, en de aarde en de natuur zijn de gom die onze geesten met elkaar verbind. En die eenheid is nodig om de liefde in stand te houden.

Bon, ik ben weer even op pad geweest. Gelieve me te verontschuldigen!